

Г. Г. ЦЕГЕЛИК

ДО ЛОКАЛІЗАЦІЇ НУЛІВ РЯДІВ ЛОРАНА ЗА ДОПОМОГОЮ ПАРАМЕТРІВ

Розглянемо новий метод локалізації нулів рядів Лорана за допомогою параметрів.

Запишемо ряд Лорана (зокрема, степеневий ряд або многочлен), який збігається в кільці $r < |z| < R$,

$$f(z) = \sum_{v=-m}^n A_v z^\lambda v \quad (m \leq \infty, n \leq \infty), \quad (1)$$

де $A_i \neq 0$ ($-m \leq i \leq n$); λ_v — монотонно зростаюча послідовність цілих чисел.

Нехай $\delta_k = \lambda_k - \lambda_{k-1}$ ($-m+1 \leq k \leq n$) і $\{a_v\}$ ($-m \leq v \leq n$) — довільна послідовність додатних чисел (параметрів), яка задовільняє умові

$$\sum_{\substack{v=-m \\ v \neq k}}^n a_v = a_k \quad (-m < k < n). \quad (2)$$

Покладемо

$$t_k = \sup_{1 \leq v \leq k+m} \left(\frac{a_{k-v+1} a_{k-v}}{a_{k-v} a_{k-v+1}} \right)^{\frac{1}{\delta_{k-v+1}}}, \quad (3)$$

$$T_k = \inf_{1 \leq \mu \leq n-k} \left(\frac{a_{k+\mu} a_{k+\mu-1}}{a_{k+\mu-1} a_{k+\mu}} \right)^{\frac{1}{\delta_{k+\mu}}}, \quad (4)$$

де $a_i = |A_i|$ ($-m \leq i \leq n$).

Теорема 1. Якщо існує такий набір параметрів $\{a_v\}$, який задовільняє умові (2) і $T_k > t_k$, то ряд Лорана (1) не перетворюється в нуль в кільці

$$t_k \leq |z| \leq T_k.$$

Доведення. З (3) і (4) випливає, що

$$\frac{1}{t_k^{\delta_{k-v+1}}} \leq \frac{a_{k-v} a_{k-v+1}}{a_{k-v+1} a_{k-v}} \quad (v=1, 2, \dots, k+m);$$

$$T_k^{\delta_{k+\mu}} \leq \frac{a_{k+\mu} a_{k+\mu-1}}{a_{k+\mu-1} a_{k+\mu}} \quad (\mu=1, 2, \dots, n-k).$$

З останніх нерівностей одержуємо:

$$\frac{1}{t_k^{\lambda_k - \lambda_{k-v}}} \leq \frac{a_{k-v} a_k}{a_k a_{k-v}} \quad (v=1, 2, \dots, k+m);$$

$$T_k^{\lambda_{k+\mu} - \lambda_k} \leq \frac{a_{k+\mu} a_k}{a_k a_{k+\mu}} \quad (\mu=1, 2, \dots, n-k);$$

$$\sum_{v=1}^{k+m} a_{k-v} t_k^{\lambda_k - \lambda_{k-v}} \leq \frac{a_k}{a_k} \sum_{v=1}^{k+m} a_{k-v};$$

$$\sum_{\mu=1}^{n-k} a_{k+\mu} T_k^{\lambda_{k+\mu} - \lambda_k} \leq \frac{a_k}{a_k} \sum_{\mu=1}^{n-k} a_{k+\mu}.$$

Враховуючи умову (2), дістанемо

$$\sum_{v=1}^{k+m} a_{k-v} t_k^{\lambda k - v - \lambda k} + \sum_{\mu=1}^{n-k} a_{k+\mu} T_k^{\lambda k + \mu - \lambda k} \leq a_k.$$

Легко бачити, що для будь-якого $0 < \rho \leq t_k$ при $T_k > t_k$ має місце нерівність

$$\sum_{v=1}^{k+m} a_{k-v} \rho^{\lambda k - v - \lambda k} + \sum_{\mu=1}^{n-k} a_{k+\mu} \rho^{\lambda k + \mu - \lambda k} < a_k.$$

З останньої нерівності при використанні принципу аргументу випливає справедливість теореми 1.

Теорема 2. Якщо ряд Лорана (1) не перетворюється в нуль в кільцях $t_{k_1} \leq |z| \leq T_{k_1}$, $t_{k_2} \leq |z| \leq T_{k_2}$, $k_2 > k_1$, то він має точно $h = \lambda_{k_2} - \lambda_{k_1}$ нулів в кільці $T_{k_1} < |z| < T_{k_2}$.

Доведення теореми 2 випливає з принципу аргументу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Цегелик Г. Г. Параметрическая локализация по модулям нулей полиномов и рядов Лорана. «Известия вузов. Математика», 1967, № 12.

УДК 517.512

У. А. МИШКОВЕЦЬ

СУМУВАННЯ УЗАГАЛЬНЕНИХ РЯДІВ ФУР'Є МЕТОДОМ ПУАССОНА—АБЕЛЯ

Відомий метод Боннера [1] сумування рядів Фур'є рівномірних майже періодичних (м. п.) функцій зовнішньо нагадує класичний метод Фейера сумування рядів Фур'є періодичних функцій. Показники многочлена Боннера беруться з показників Фур'є рівномірної м. п. функції, а коефіцієнтами служать коефіцієнти Фур'є, помножені на деякі числа $\rho_k^{(m)}$ ($0 < \rho_k^{(m)} < 1$). На відміну від методу Фейера метод Боннера—Фейера практично незручний. Попередньо вибираються базісні показники Фур'є. Представлення показників Фур'є через лінійну комбінацію базисних і визначення множників збіжності $\rho_k^{(m)}$ — досить громіздка робота.

Наведений Фавардом [1] метод сумування рядів Фур'є рівномірних м. п. функцій нагадує комбінацію методу Боннера—Фейера з методом Пуассона—Абеля. Показники Фур'є вибираються аналогічно, а множники збіжності виражаються через добуток множників виду $\left(1 - \frac{1}{V^m}\right)^{r_k}$, де $m > 1$, r_k — цілі додатні числа.

Нижче буде доведено (теорема 4), що класичним методом Пуассона—Абеля сумуються ряди Фур'є рівномірних м. п. функцій. З нашого доведення також випливає, що сумування цим методом рядів Фур'є неперервних періодичних функцій є окремий випадок.

Сформулюємо три теореми, на яких ґрунтуються доведення теореми 4. Ці теореми доведені в нашій роботі [2].

Теорема 1. Для майже періодичної функції Бора $f(x) \sim \sum_{n=1}^{\infty} A_n e^{inx}$ справедлива нерівність $\sup_x |f(x)| < C_f \max |A_n|$, де $C_f > 3$ деяке число.

Правило визначення числа C_f наводиться.